

دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس تهران با کمک به دانش آموزان منطقه ما، نخستین تجربه های معلمی خود را پشت سر می گذارند

کلاس هایی که هم معلم می سازد، هم شاگرد

عیدگاه

ریاضی است. خودش در آموزش و پرورش، معماری تدریس می کند اما اینجا پای تخته ریاضی می ایستد. او می گوید: دانش آموزان این مدرسه فوق العاده با استعداد و با اخلاق هستند و امیدوارم در آینده، روزهای درخشانی داشته باشند.

سید امیرعلی مرتضوی که امسال وارد پایه ششم می شود، پیش از این در تقسیم و ضرب اعداد کسری مشکل داشته است. حضور در کلاس های جهادی باعث شده است این مفاهیم را بهتر درک کند. کیانوش محمدی هم فرصت پیدا کرده است بخش هایی از کتاب ریاضی سال گذشته را که برایش مبهم مانده بود، دوباره مرور کند. او می گوید: می خواهم در آینده پزشک شوم و برای همین باید درس های مهمی مثل ریاضی را خوب یاد بگیرم.

محمد احسان نوری نیز به توصیه پدرش در این کلاس هاشرکت کرده است. او تفاوت این کلاس ها با مدرسه را در تعداد کم دانش آموزان می بیند و می گوید: ماسه نفر هستیم و کلاس انگار خصوصی برگزار می شود.

در کلاس دیگر آموزش درس علوم در جریان است. رضارستمی که آموزش ریاضی و علوم را بر عهده دارد، به انرژی و استعداد خوب بچه ها اشاره می کند و می گوید: ارتباط بابچه های دبستانی تجربه خیلی شیرینی است.

محمد علی نظری هم که امسال از پایه ششم وارد هفتم می شود، در درس علوم سال گذشته مشکل داشته است. او می گوید: سال قبل کلاس خیلی خوب و با کیفیتی نداشتیم. اینجا بخش مواد شیمیایی درس علوم را بهتر فهمیدم.

خداده که سال گذشته به عنوان عضو عادی این طرح، در مدارس بولوار توس فعالیت داشته، امسال مسئولیت اجرای دوره در مشهد را بر عهده گرفته است.

او توضیح می دهد: با معرفی آموزش و پرورش تبادکان، دبستان شهدای تبادکان و دبیرستان شهید محمود گنجی فر به عنوان محل برگزاری کلاس ها انتخاب شده است و هفت معلم جهادی در این مدرسه مسئولیت آموزش و برنامه های فرهنگی را بر عهده دارند. در بخش آموزشی، تمرکز اصلی روی سه درس ریاضی، علوم و فارسی است و ریاضی بیشترین متقاضی را دارد و در مجموع حدود شصت دانش آموز در این کلاس هاشرکت می کنند.

● وقتی استعداد، فرصت می خواهد

در یکی از کلاس ها، امیرحسین شیردل مشغول آموزش دادن

سید محمد عطائی میانه شهرپور، وقتی بیشتر کلاس های درس هنوز در سکوت تعطیلات تابستانی هستند، در ساختمان دبستان شهدای تبادکان و دبیرستان شهید محمود گنجی فر محله امیرالمؤمنین (ع)، کلاس ها برپاست. چند کلاس کوچک با تعداد محدود دانش آموزان شکل گرفته و صدای حل تمرین و پرسش و پاسخ از آن ها به گوش می رسد.

گروهی از دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس شهید رجایی تهران به اینجا آمده اند تا در قالب دوره تدریس جهادی «وتر»، چند روزی کنار دانش آموزان باشند: تجربه ای که برای هر دو طرف، فرصتی برای یادگیری است.

● تجربه ای برای روزهای معلمی

علیرضا خداده، مسئول دوره تدریس جهادی و وتر در مشهد، هدف این طرح را محدود به آموزش دروس مدرسه نمی داند. به گفته او، این دوره با رویکرد آموزشی و فرهنگی و با مشارکت دانشجویانی برگزار می شود که قرار است در آینده وارد حرفه معلمی شوند. به همین دلیل، حضور در مدرسه فرصتی برای دانشجویان است تا از همین دوران، تجربه ارتباط با دانش آموز فضایی واقعی کلاس درس را به دست بیاورند. او می گوید: اولویت ما مناطق محروم است. این کار برای مایک بازی دوسر برد است؛ هم ثواب کار جهادی را به دست می آوریم و هم مهارت ارتباط با دانش آموزان را بهتر یاد می گیریم.

دوره تدریس جهادی وتر، دوازده سال است که در نقاط مختلف کشور برگزار می شود.

حتی آسیب دیدگی هم انگیزه کشتی گیر نوجوان محله چهنو را سرد نکرد

به هر قیمتی تمرین می کنم

امید محله

بود و باعث شد انگیزه بیشتری برای ادامه دادن پیدا کنم.

● تا امروز چند مدال کسب کرده ای؟

تا الان دوازده مدال به دست آورده ام که بیشتر آن ها در مسابقات باشگاهی بوده است. یکی از مهم ترین مدال هایم مربوط به مسابقات قهرمانی کشتی آزاد خردسالان استان خراسان رضوی در سال گذشته است که توانستم مقام اول را کسب کنم.

● فکر می کنی دلیل موفقیت هایت چه بوده است؟

به نظرم مهم ترین دلیل، استمرار در تمرین ها بوده است. همیشه سعی کرده ام در تمرین ها حضور داشته باشم و از برنامه عقب نمانم. فقط یک بار به دلیل آسیب دیدگی از ناحیه آرنج حدود یک ماه نتوانستم تمرین کنم، اما بعد از آن دوباره با انگیزه برگشتم.

● تمرین هایتان در باشگاه چگونه است؟

تمرین های ما جدی و فشرده است. معمولاً صبح و بعد از ظهر تمرین داریم و زیر نظر استاد هاشم عفت پناه کار می کنیم. ایشان علاوه بر آموزش فنون کشتی، همیشه به ما انگیزه می دهند و کمک می کنند که از نظر جسمی و ذهنی آماده تر شویم.

● برای آینده چه هدفی داری؟

هدفم این است که در آینده یک کشتی گیر موفق شوم و بتوانم در مسابقات بزرگ به مقام های ارزشمند برسم. دوست دارم روزی در رقابت های بین المللی روی تشک بروم و برای کشورم افتخار آفرینی کنم. در کنار آن، یکی دیگر از آرزوهایم این است که در آینده مربی شوم و بتوانم استعداد های جدید را پیدا کنم.

بوده اند. دوست دارم در کنار پیشرفت در کشتی، رفتار پهلوانی و احترام به دیگران را هم مثل ایشان یاد بگیرم و در زندگی ام به کار ببرم.

● اولین مسابقه و

اولین مدالت را به یاد داری؟

اولین مسابقه ای که شرکت کردم، رقابت های قهرمانی چندگانه باشگاه های مشهد در سال ۱۴۰۲ بود که توانستم مقام سوم را به دست بیاورم. آن مدال برایم خیلی شیرین بود، چون اولین تجربه حضورم در مسابقات

سحر نیکو عقیده | تماشای تمرین های برادر بزرگ ترش، آرام آرام علاقه ای تازه را در وجودش شکل داد. او که تا پیش از آن، تجربه ای در ورزش نداشت، با دیدن تلاش و پشتکار برادرش در سالن کشتی، به این رشته نزدیک شد و خیلی زود تصمیم گرفت خودش هم وارد میدان تمرین و مبارزه شود.

چهار سال از اولین روزی که علیرضا ملت سیزده ساله پایه سالن کشتی گذاشت می گذرد؛ چهار سالی که برای او با تمرین های سخت، مسابقه، شکست و پیروزی همراه بوده است. حالا او زیر نظر استاد هاشم عفت پناه در سالن کشتی خیابان شیروودی تمرین می کند و تلاش دارد مسیر پیشرفت را قدم به قدم طی کند.

● چه شد که تصمیم گرفتی کشتی را شروع کنی؟

قبل از کشتی در هیچ رشته ورزشی کار نمی کردم و آشنایی من با این رشته هم از طریق برادر بزرگ ترم بود. وقتی تمرین های او را می دیدم، کم کم به کشتی علاقه مند شدم و دوست داشتم خودم هم این ورزش را تجربه کنم. حدود یک سال بعد از اینکه برادرم کشتی را شروع کرده بود، پدرم من را در سالن کشتی خیابان شیروودی ثبت نام کرد تا من هم بتوانم این رشته را به صورت جدی یاد بگیرم.

● در این مسیر چه کسی الگوی تو بوده

است؟

الگوی اصلی من پدر بزرگم، اسماعیل ملت، است. ایشان از پیشکسوتان کشتی مشهد هستند و همیشه برای من فقط یک کشتی گیر موفق نبوده اند، بلکه یک الگوی اخلاقی هم